

Què va matar el nostre amor?

«*Escenes d'un matrimoni*», al teatre Akadèmia, mostra la cara fosca de les relacions

Foto: Teatre Akadèmia

Creus que pots estar amb la mateixa parella durant tota la vida sense dir-li mentides? Les tres persones a qui els ho he preguntat, avui mentre esmorzava, m'han fet cara de no, sense acabar d'atrevir-se a dir no. "Bueno, mentides petites, ja ho saps". Ahir vaig veure *Escenes d'un matrimoni* (<http://teatreakademia.cat/espectacle/escenes-dun-matrimoni/>), d'Ingmar Bergman, al teatre Akadèmia, i no paro de rumiar per què deixem que les relacions es corquin, i fem veure que no, fins que l'evidència ens esclata als morros.

De cara a la galeria

En Johann (Jordi Figueras) i la Marianne (Anna Sabaté) fa 10 anys que estan casats. Treuen pit dient que tot els va tan bé. Ella és advocada; ell, científic. Tenes dues filles. La casa, les rutines de cada dia, els dinars amb els pares cada diumenge, la felicitat en majúscula. Però la lletra gran

sempre fa malfiar: tanta perfecció amaga una desconeixença absoluta dels dos. I penso: quantes parelles han compartit llit durant una vida sencera i no saben res l'una de l'altra?

De portes endins

Però dins del llit s'insinuen les primeres inseguretats: "No et dol pensar que mai més faràs l'amor amb ningú? No és inevitable que una parella després de conuiuïre tants anys, se'n cansin? Ja no tenim la mateixa atracció que abans, oi? Saps què em fa pànic? Perdre't". I arriba la clatellada: ell li confessa que està enamorat d'una noia, agafa la maleta i se'n va.

Tot se n'ha anat a la merda i ningú sap per què

És curiós veure com aquest meticulós quadre de família feliç es despenja de cop. Els qui presumien de seguretat són dos covards. Dos desconeguts que per aparentar un matrimoni ideal han pagat el preu de fer una doble vida a l'ombra. Que han mort d'asfíxia per no atrevir-se a dir el que sentien.

Què va matar el nostre amor?

"Mai vaig pensar què vull, no per altruisme, sinó per covardia". Gratar què hi ha al fons dels problemes és prou interessant: aquí, por. A estar sols sense saber-ne. A desfer-se de la llosa del passat. A, desesperats, voler-ho tornar a intentar, encara que sigui fals. A què diran els amics, els pares, les nenes, quan ho sàpiguen. A no ser ningú. A descobrir qui són i no atrevir-se a ser-ho. I és quan no tenen res a perdre, perquè ja ho han perdut tot, quan es confessen totes les veritats amb pèls i senyals. I em pregunto: arribats a aquest punt, quin sentit té haver estimat una mentida?

L'amor necessita respirar. Tenir l'aire per dir: formes part de la meva vida, però no ets la meva vida. Les relacions (les bones, les sòlides) exigeixen confiança i comunicació. Sí, la veritat sencera és insuportable. Però per estimar cal ser valents: a dins i a fora del llit.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=89JIHL05jyo>

Escenes d'un matrimoni <http://teatreakademia.cat/espectacle/escenes-dun-matrimoni/>

On: al teatre Akadèmia.

Quan: del 4 al 29 d'abril, de dimecres a dissabte a les 20:30 i el diumenge a les 18:00.

Autora: Ingmar Bergman.

Traductora al català: Carolina Moreno.

Directora: Marta Gil.

Interpretació: Anna Sabaté i Jordi Figueras.